

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
64

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Ν. Δ. 156. Περί κυρώσεως της από 21.3.67 Συμβάσεως περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της από 25ης 'Απριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της 'Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας ως και περί συμπληρώσεως του από 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου της Συμβάσεως περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας.... 1

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

231. Περί τροποποιήσεως του υπ' αριθ. 593 από 7—9) 11.9.68 Β. Δ)τος «περί ἐγκρίσεως εισαγωγής καφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρὰ τοῦ THOMAS A. PAPPAS διὰ τὴν Ἰθρυσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος ἐργαστασίων κονσερβοποιήσεως, ὀπωροκηπευτικῶν κλπ. καὶ COCA—COLA»... 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 156

(1)

Περί κυρώσεως της από 21.3.67 Συμβάσεως περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της από 25ης 'Απριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της 'Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας ως και περί συμπληρώσεως του από 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου της Συμβάσεως περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του 'Ημετέρου 'Υπουργικού Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἀπριλίου 1969.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ἐν Βόννῃ ὑπογραφείσα τὴν 21ην Μαρτίου 1967 Σύμβασις περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς ἀπὸ 25 Ἀπριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξύ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας, ὡς καὶ περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 28ης Μαρτίου 1962

προσθέτου ταύτης Συμφώνου, ἔχουσα οὕτω ἐν Ἑλληνικῷ καὶ Γερμανικῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 7 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΝΙΚ. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΗΛ. Γ. ΚΤΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΔΕΕ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΤΙΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΕΜΜ. ΦΘΕΝΑΚΗΣ.

Ἐνδεδωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της από 25ης 'Απριλίου 1961 Συμβάσεως μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της 'Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας ως και περί συμπληρώσεως του από 28ης Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφώνου της Συμβάσεως περί Κοινωνικής 'Ασφαλείας.

ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ

Η ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῶν ὅπως προσαρμόσουν τὴν μεταξύ τῶν δύο χωρῶν ὑφισταμένην Σύμβασιν τῆς 25ης Ἀπριλίου 1961 περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας (ἀποκαλουμένην ἐφεξῆς Σύμβασιν) ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν καὶ ἀναγκαῖον, πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις αἰτίνας ἀνακύπτουν ἐκ τῆς θέσεως τῶν οὗς ἡ Σύμβασις ἀφορᾷ ἐργαζομένων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν.

Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἀπεδείχθη δυσχερὴς ἡ ἐξασφάλισις οἰκογενειακῆς κατοικίας εἰς τοὺς Ἑλληνας ἐργαζομένους καὶ ὅτι ὡς ἐκ τούτου ὀρισμένοι ἐξ αὐτῶν θὰ ἀπασχολοῦνται ἐπὶ πλείονα ἔτη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου μέρους χωρὶς νὰ δύνανται νὰ καλέσων πλησίον τῶν τὰς οἰκογενείας τῶν καὶ νὰ ἐγκαταλείψουν τὴν

συντήρη διαμονήν των εις την μέχρι τούδε χώραν της κατοικίας των,

Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η Σύμβασις συνεπλήρωσε την 1ην Νοεμβρίου 1966 τρία έτη ισχύος και ότι ο αρμόδιος φορέυθ θα αναγκασθίη να αναστείλῃ τὰς διὰ τὰ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐτέρου τῶν συμβαλλομένων Μελῶν διαμένοντα τέκνα παρὰ χάς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς ἐργαζόμενους οὔτινες συνεπλήρωσαν τρία ἔτη ἀπασχολήσεως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Μελῶν, ἀκόμη καὶ ὅταν τούτοις λόγοι παρεμποδίζουσιν τὴν μετακίνησιν τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας,

Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι ἀπεδείχθη σκόπιμον νὰ καθορισθῇ πῶς πρόσωπα δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς μέλη οἰκογενείας διακιούμενα εἰς λήψιν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων,

Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ὅτι τὰ οἰκογενειακὰ ἐπιδοματα περιέρχονται πράγματι εἰς τὰ ἐν τῇ χώρᾳ τῆς κατοικίας τῶν παραμείναντα τέκνα,

Συνεφωνήθησαν τὰ ἀκόλουθα:

*Άρθρον 1.

1) Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἀρθρου 38 τῆς Συμβάσεως καθίσταται: παραγρ. 1.

2) Τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 38 τῆς Συμβάσεως διαγράφονται.

3) Εἰς τὸ ἀρθρον 38 τῆς Συμβάσεως προστίθεται ἡ ἀκόλουθος παράγραφος 2.

α2) Ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῆς παραγράφου 1 θεωροῦνται:

- α) τὰ γνήσια τέκνα,
- β) οἱ προγονοί, ἐφ' ὅσον διαδιοῦν εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πατρικοῦ ἢ τῆς μητριάς,
- γ) τὰ ὡς γνήσια ἀναγνωρισθέντα τέκνα,
- δ) τὰ θετὰ τέκνα,
- ε) τὰ ἐξώγαμα τέκνα (ἐν σχέσει ὅμως πρὸς τὸν πατέρα, μόνον ἐὰν ἔχη ἀναγνωρισθῇ ἡ πατρότης ἢ ἡ ὑποχρέωσις τούτου πρὸς διατροφὴν) τοῦ δικαιούχου.

*Άρθρον 2.

Μετὰ τὸ ἀρθρον 38 τῆς Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον 38α.

α' Άρθρον 38α.

1) Ὁ αρμόδιος φορέυθ καταβάλλει, με ἀπαλλακτικὴν δι' ἐαυτὸν συνέπειαν, τῇ αἰτήσῃ καὶ μέτῳ τοῦ φορέως τῆς χώρας τῆς κατοικίας τῶν τέκνων, τὸ εἰς ἕκαστον τέκνον ἀναλογοῦν οἰκογενειακὸν ἐπίδομα εἰς τὸ φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον ὅπερ πράγματι ἐπιμελεῖται τοῦ τέκνου ἀν τὸ εἰς τὸν ἐργαζόμενον καταβαλλόμενον οἰκογενειακὸν ἐπίδομα δὲν διατίθεται διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ τέκνου.

Ἄν πλὴν τοῦ συζύγου τοῦ δικαιούχου καὶ ἑτέρα πρόσωπα πληροῦν τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1, τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα δέον νὰ καταβάλλεται εἰς τὸν σύζυγον.

Εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς πλεονα πρόσωπα πληροῦν ἀπὸ κοινοῦ τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐδαφίου 1 δέον τὸ ἐπίδομα νὰ καταβάλλεται εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ κύριον λόγον ἐπιμελεῖται τοῦ τέκνου.

2) Ὡς οἰκογενειακὸν ἐπίδομα ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τέκνον, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παραγράφου 1, θεωρεῖται τὸ ποσὸν ὅπερ προκύπτει ἐκ τῆς κατ' ἰσομοιρίαν κατανομῆς τῶν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων μεταξὺ ὅλων τῶν τέκνων τοῦ δικαιούχου.

3) Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῶν διατάξεων περὶ ἀποδόσεως τῶν ἀδικολογήτως καταβληθέντων οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, εἰς λήπτῃς αὐτῶν θεωρεῖται ὁ ἐργαζόμενος.

*Άρθρον 3.

Μετὰ τὸ ἀρθρον 38 τοῦ ἀπὸ 28 Μαρτίου 1962 προσθέτου Συμφωνίου τῆς Συμβάσεως προστίθεται τὸ ἀκόλουθον ἀρθρον 38α:

α' Άρθρον 38α.

1) Εἰς τὴν αἴτησιν περὶ καταβολῆς τοῦ οἰκογενειακοῦ ἐπιδοματος κατὰ τὸ ἀρθρον 38α παράγραφος 1 ἐδάφιον 1 τῆς Συμβάσεως, δέον νὰ καθορισθῇ τὸ πρόσωπον εἰς τὸ ὁποῖον δέον νὰ καταβληθῇ τὸ οἰκογενειακὸν ἐπίδομα. Ὁ αρμόδιος φορέυθ δεσμεύεται ἐκ τῆς τοιαύτης δηλώσεως ἐφ' ὅσον δὲν ἀνακαλεῖται αὐτή.

Ἡ δήλωσις δέον νὰ ἀνακληθῇ ἐφ' ὅσον δὲν συντρέχουσιν πλέον αἱ προϋποθέσεις διὰ τὴν καταβολήν, συμφώνως πρὸς τὸ ἀρθρον 38α παράγραφος 1 τῆς Συμβάσεως.

2) Αἱ ὑπηρεσίαι συνδέσμου συνομολογοῦν τὰς λεπτομερείας τῆς διαδικασίας διὰ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα.

*Άρθρον 4.

Ἡ εἰς τὸ μέρος VI τῆς Συμβάσεως τῆς 25ης Ἀπριλίου 1961, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως προβλεπόμενη ρύθμισις καταβολῆς οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων, ἥτις στηρίζεται κατ' ἀρχὴν εἰς τὰς βάσει τῶν υπ' ἀριθ. 3 καὶ 4 Κανονισμῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος περὶ Κοινωνικῆς Ἀσφαλείας τῶν ἐργαζομένων μεταναστῶν ἰσχυοῦσας διατάξεις ἰσχύει κατὰ τὴν κρίσιν τῶν συμβαλλομένων Μελῶν ὡς προσωρινὴ ρύθμισις.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἤθελε τροποποιήσει τοὺς κανόνας τοὺς ἰσχύοντας διὰ τὴν καταβολὴν οἰκογενειακῶν ἐπιδομάτων εἰς τοὺς ἐντὸς χώρας—μέλους τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος ἐργαζομένους διὰ τὰ εἰς ἑτέραν χώραν—μέλος κατοικοῦντα τέκνα αὐτῶν, τὰ συμβαλλόμενα Μέρη θὰ διεξγάγουν διαπραγματεύσεις ὅπως ἐπανεξετάσουν τὰς διατάξεις τοῦ Μέρους VI τῆς Συμβάσεως.

*Άρθρον 5.

Ἡ σύμβασις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὸ Βερολῖνον (LAND BERLIN), ἐφ' ὅσον ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας δὲν προβῇ εἰς ἀντίθετον δήλωσιν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

*Άρθρον 6.

1) Ἡ παρούσα Σύμβασις χρῆζει ἐπικυρώσεως· τὰ ὄργανα ἐπικυρώσεως θὰ ἀνταλλαγοῦν τὸ ταχύτερον δυνατόν ἐν Ἀθήναις.

2) Ἡ παρούσα Σύμβασις τίθεται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ 1 Νοεμβρίου 1966.

Ἐγένετο ἐν Βόννῃ τὴν 21ην Μαρτίου 1967 εἰς τέσσαρα πρωτότυπα, ἀνὰ δύο εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἑκάστου τῶν κειμένων ἔχοντος τὴν αὐτὴν ὑποχρεωτικὴν ἰσχύιν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

ΑΑ. ΚΥΡΟΥ

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν

Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

KLAUS SCHUTZ

PROFESSOR DR KURT JANTZ

Abkommen

zur Änderung und Ergänzung des Abkommens vom 25 April 1961

zwischen dem Konigreich Griechenland und der Bundesrepublik Deutschland über Soziale Sicherheit

und zur Ergänzung der Zusatzvereinbarung vom 28 März 1962 zu dem Abkommen über Soziale Sicherheit.

DAS KONIGREICH GRIECHENLAND

und

DIE BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

Von dem Wunsche geleitet, das zwischen den beiden Staaten bestehende Abkommen vom 25 April 1961 über Soziale Sicherheit (nachstehend als «Abkommen» bezeichnet) soweit wie möglich und notwendig den Erfordernissen anzupassen, die sich aus der Lage der betroffenen Arbeitnehmer und ihrer Familien ergeben, in der Erwägung, dass es sich als schwierig hat, den beschäftigten griechischen Arbeitnehmern Familienwohnungen zur Verfügung zu stellen und dass daher verschiedene Arbeitnehmer mehrere Jahre im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei beschäftigt sein werden, ohne ihre Familien nachkommen zu lassen und ihren gewöhnlichen Aufenthalt im bisherigen Wohnortstaat aufzugeben,

In der Erwägung, dass das Abkommen am 1 November 1966 drei Jahre in Kraft gewesen ist und der zuständige Träger die Gewährung der Familienbeihilfen an Arbeitnehmer, die drei Jahre in dem Hoheitsgebiet einer Vertragspartei beschäftigt sind, für die im Hoheits-

gebiet der anderen Vertragspartei wohnenden Kinder auch dann einstellen müsste, wenn wichtige Gründe die Übersiedlung der Angehörigen nicht gestatten.

In der Erwägung, dass es sich als zweckmässig erwiesen hat, zu bestimmen, welche Personen als Angehörige, die zum Empfang von Familienbeihilfen berechtigt sein sollen, zu gelten haben, in der Erwägung, dass sichergestellt werden muss, dass die Familienbeihilfen den im Wohnland verbliebenen Kindern tatsächlich zugute kommen.

Sind wie folgt übereingekommen :

Artikel 1.

1. Artikel 38 Satz 1 des Abkommens wird Absatz 1.
2. Artikel 38 Sätze 2 und 3 des Abkommens werden gestrichen.

3. Artikel 38 des Abkommens erhält folgenden Absatz 2 :

- «(2) Als Angehörige im Sinne des Absatzes 1 gelten
a) eheliche Kinder,
b) Stiefkinder, die in den Haushalt des Stiefvaters oder der Stiefmutter aufgenommen sind,
c) für ehelich erklärte Kinder,
d) an Kinders Statt angenommene Kinder,
e) uneheliche Kinder (im Verhältnis zu dem Vater jedoch nur, wenn seine Vaterschaft oder seine Unterhaltspflicht festgestellt ist) des Berechtigten»

Artikel 2.

Hinter Artikel 38 des Abkommens wird folgender Artikel 38a eingefügt :

Artikel 38a

1. Der Zuständige Träger zahlt auf Antrag und durch Vermittlung des Trägers des Wohnlandes der Kinder mit befreiender Wirkung die auf ein Kind entfallende Familienbeihilfe an die natürliche oder juristische Person, die tatsächlich für das Kind sorgt, wenn die Familienbeihilfe bei Auszahlung an den Arbeitnehmer nicht für den Unterhalt des Kindes verwendet wird. Erfüllen neben dem Ehegatten des Berechtigten andere Personen die Voraussetzungen nach Satz 1, so ist die Familienbeihilfe dem Ehegatten auszusahlen. In den übrigen Fällen, in denen mehrere Personen gemeinsam die Voraussetzungen nach Satz 1 erfüllen, ist die Familienbeihilfe der Person auszuzahlen, die für das Kind überwiegend sorgt.

2. Als auf ein Kind entfallende Familienbeihilfe im Sinne des Absatzes 1 gilt der Betrag, der sich bei einer gleichmässigen Verteilung der Familienbeihilfen auf alle Kinder des Berechtigten ergibt.

3. Der Arbeitnehmer gilt als Empfänger der Familienbeihilfen im Sinne der Vorschriften über die Rückzahlung zu Unrecht gezahlten Familienbeihilfen».

Artikel 3.

Hinter Artikel 38 der Zusatzvereinbarung vom 28 März 1962 zu dem Abkommen wird folgender Artikel 38 a eingefügt :

Artikel 38a.

1. In dem Antrag auf Auszahlung der Familienbeihilfe nach Artikel 38a Abs. I Satz I des Abkommens ist die Person zu bezeichnen, an die die Familienbeihilfe auszuzahlen ist. Der zuständige Träger ist an diese Angabe gebunden, solange sie nicht widerrufen wird. Sie ist zu widerrufen, sobald die Voraussetzungen für die Auszahlung nach Artikel 38a Abs. I des Abkommens nicht mehr vorliegen.

2. Die Verbindungsstellen vereinbaren Einzelheiten des Uverweisungsverfahrens.

Artikel 4.

Die in Abschnitt VI des Abkommens vom 25 April 1961 in der Fassung dieses Abkommens vorgesehene Regelung des Zahlung von Familienbeihilfen, die sich im Grundsatz an das geltende Recht der Verordnungen Nr. 3 und Nr. 4 des Rates der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft über die Soziale Sicherheit der Wanderarbeitnehmer anlehnt, gilt nach Auffassung

der Vertragsparteien als vorläufige Regelung. Sollte der Rat der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft die Grundsätze ändern, die für die Zahlung von Familienbeihilfen an die in einem Mitgliedstaat der Europäischen Wirtschaftsgemeinschaft beschäftigten Arbeitnehmer für ihre in einem anderen Mitgliedstaat wohnenden Kinder gelten, werden die Vertragsparteien Verhandlungen aufnehmen, um die Bestimmungen des Abschnitts VI des Abkommens zu überprüfen.

Artikel 5.

Dieses Abkommen gilt auch für das Land Belin, sofern nicht die Regierung der Bundesrepublik in Deutschland gegenüber der Regierung des Königreiches Griechenland innerhalb von drei Monaten nach Inkrafttreten des Abkommens eine gegenteilige Erklärung abgibt.

Artikel 6.

1. Dieses Abkommen bedarf der Ratifikation, Die Ratifikationsurkunden werden so bald wie möglich in Athen ausgetauscht.

2. Dieses Abkommen tritt mit Wirkung vom 1, November 1966 in Kraft.

GESCHEHEN zu Bonn am 21 März 1967 in vier Urschriften, je zwei in griechischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für das Königreich
Griechenland

Für die Bundesrepublik
Deutschland

KLAUS SCHUTZ

ΑΑ. ΚΥΡΟΥ

PROFESSOR DR KURT JANTZ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 231

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Β. Δ) τοῦ «περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ παρὰ τοῦ THOMAS A. PAPPAS διὰ τὴν ἱδρύσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος ἐργοστασίων κονσερβοποιήσεως, ὁπωροκηπευτικῶν κλπ. καὶ COCA—COLA».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψιν: α) τὰς διατάξεις τοῦ Ν. Δ. 2687)53 «περὶ ἐπενδύσεως καὶ προστασίας κεφαλαίων Ἐξωτερικῶν», β) τὸ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διατάγμα περὶ ἐγκρίσεως ἐκ μέρους τοῦ THOMAS A. PAPPAS, κατοικοῦ BOSTON MASSACHUSSETTS U.S.A., εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι ποσῶν \$ 20.000.000 διὰ τὴν ἱδρύσιν εἰς διαφόρους περιοχὰς τῆς Ἑλλάδος: α) ἑξ (6) ἐργοστασίων μὲ ἀντικείμενον παραγωγῆς τὴν κονσερβοποιήσιν ὁπωροκηπευτικῶν, παρασκευῆν γλυκῶν φρούτων καὶ εἰδικώτερον διὰ τὴν παραγωγὴν τοματοπολτού, τοματοχυμοῦ, ἀποβουλωμένης τομάτας, κονσερβῶν λαχανικῶν καὶ φρούτων, χυμοῦ πορτοκαλιοῦ, λεμονιοῦ, μανδαρινιοῦ, σταφυλῆς, μήλων, μαρμελάδας ἐσπεριδοειδῶν, παραπροϊόντων καὶ ὑποπροϊόντων αὐτῶν ἐνδεχομένως δὲ καὶ ἐγκαταστάσεως βιομηχανικῆς μονάδος παραγωγῆς τῶν ὑλικῶν συσκευασίας ὡς καὶ συσκευῶν διανομῆς τῶν παραχθεμένων ὑπὸ τῶν βιομηχανιῶν τούτων προϊόντων καὶ β) ἐργοστασίου διὰ τὴν παρασκευὴν τοῦ ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ COCA—COLA ὡς καὶ τῆς σειρᾶς τῶν ἀναψυκτικῶν ποτῶν τῆς Ἀμερικανικῆς βιομηχανίας COCA—COLA ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνδεχομένως εἰς Θεσσαλονίκην, Πάτρας καὶ Χανιά Κρήτης, γ) τὴν ἀπὸ 20.12.68 αἰτησὶν τοῦ THOMAS A. PAPPAS περὶ τροποποιήσεως τοῦ ὡς ἄνω ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διατάγματος καὶ δ) τὴν ἀπὸ 10.1.1969 γνῶμην τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν. Δ. 2687) 1953, προτάσει τῶν Ἡμετέρων Ὑπουργῶν ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας, ἀπεφασίσανεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Διατάγματος ἂν ἡς ἔσχεν ὡς κάτωθι:

«2. Ὁ THOMAS A. PAPPAS ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δώδεκα (12) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ.

Διατάγματος συστήση μίαν ή πλείονας 'Ανωνύμους 'Ελληνικάς 'Εταιρείας εις ἃς ἀπό τῆς συστάσεως ἐκάστης μεταβιβάζονται αὐτοδικαίως ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ παρόντος Βασιλικῆς Διατάγματος ἀπορρέοντα δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις καὶ ὁ μέτρον ἀφορῶσι τὸ ἔργον ὅπερ θέλει ἀποτελέσει τὸν σκοπὸν ἐκάστης 'Εταιρείας. Ὡς σύστασις τῆς 'Εταιρείας ἡ τῶν 'Εταιρειῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Β. Δ)τος θεωρεῖται καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Καταστατικοῦ τῶν καὶ ἡ ὑποβολὴ τούτου εἰς τὸν Ὑπουργὸν Ἐμπορίου πρὸς ἐγκρισιν.

Ὅπου ἐν τοῖς ἐπομέναις ἀναφέρεται ὁ THOMAS A. PAPPAS νοεῖται ἡ νέα ἢ αἱ νέαι ὑπὸ ἱδρυσιν 'Εταιρεῖαι ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν καὶ ὁ μέτρον ἀφορῶσι τὸ ἔργον ὅπερ θέλει ἀποτελέσει τὸν σκοπὸν ἐκάστης 'Εταιρείας».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασ. Δ)τος προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον ταύτην ἀπαγορεύσις χορηγήσεως συναλλάγματος διὰ τὴν ἐπανεξωγὴν τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου καὶ τὴν ἐξυπηρέτησίν του διὰ κέρδη δὲν θὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὰ 4 πρῶτα ἐτη ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς παραγωγικῆς δράσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἄρθρον 3.

Ἐγκρίνομεν τὴν ἀντικατάστασιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 7 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7.9)11.9.68 Βασιλικῆς Διατάγματος ἀρ' ἧς ἰσχύσεν ὡς κάτωθι:

«2. Τὸ ὡς ἄνω προνόμιον χορηγεῖται ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἐντὸς δώδεκα (12) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος ὁ THOMAS A. PAPPAS συστήσῃ τὴν Ἀνώνυμον Ἑλληνικὴν Ἐταιρείαν ἢ τὰς Ἐταιρεῖας περὶ ὧν ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἁρθροῦ 1 τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος μὲ ἀρχικὸν ἐταιρικὸν κεφάλαιον τοῦλάχιστον ἐκ ₪ Η. Π. Α. 2.000.000 καὶ καταθέσῃ τὸ κατὰ νόμον μετοχικὸν κεφάλαιον δι' εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο δέον ν' αὐξηθῇ μέχρι συμπληρώσεως τῆς τετραετίας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος εἰς ₪ Η. Π. Α. 3.700.000 ἐπίσης δι' εἰσαγωγῆς κεφαλαίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Εἰς περίπτωσιν μὴ ἐμπροθέστου συστάσεως τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω Ἐταιρείας ἢ τῶν Ἐταιρειῶν καὶ μὴ καταθέσεως τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῶν, ὡς ἀνωτέρω θὰ παύῃ αὐτομάτως ἡ ἰσχὺς τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Βασ. Δ)τος χορηγουμένου προνομίου. Ἐπίσης τὸ χορηγηθὲν προνόμιον θὰ παύῃ ἰσχύον εἰς περίπτωσιν μεταφορᾶς καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν μηχανημάτων ἐργοστασίου τινὸς εἰς ἑτέραν περιοχὴν, πλὴν τῶν ρητῶς κατονομαζομένων. Εἰς περίπτωσιν λειτουργίας μέρους τῶν μηχανημάτων εἰς τὰ κατὰ τόπους ἱδρυθῆσά μενα ἐργοστάσια τὸ χορηγηθὲν προνόμιον διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ καὶ μόνον διὰ τὰς περιοχὰς εἰς ἃς θὰ ἱδρυθῶσι ταῦτα.

Εἰς περίπτωσιν ἐγκαταστάσεως τῆς βιομηχανίας ἢ τῶν βιομηχανιῶν εἰς διαφόρους τόπους, ἐπιτρέπεται ἡ μεταφορὰ τῶν μηχανημάτων λόγῳ τῆς ἐποχικότητος τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐργοστασίων, ἀνευ μεταφορᾶς τοῦ προνομίου καὶ τῆς ἀκτίνος τῶν πέντε (5) χιλιομέτρων.

Ἐγκρίνομεν ἐπίσης δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ν. Δ. 2687) 1953 καὶ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Βασ. Διατάγματος τὴν μὴ χορήγησιν ἐτέρας ἀδείας ἱδρύσεως ἢ ἐπεκτάσεως, ἢ παραγωγῆς ἢ διαδόσεως ἢ ἐμφιαλώσεως, ἢ ἀδείας διαδόσεως ἢ κυκλοφορίας τῆς τοιαύτης ἀπαγορεύσεως ἰσχυοῦσης καὶ ἐπὶ τῶν ἡδὴ λειτουργουσῶν ἐπιχειρήσεων ἀναψυκτικῶν ἐν γένει ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ τύπου COCA—COLA ἢ περιέχοντος ἢ χρησιμοποιούντος ἐν τῇ ὀνομασίᾳ τοῦ ποτοῦ τὰς λέξεις COCA ἢ COLA αὐτοτελῶς ἢ ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων λέξεων ἢ σημείων ἢ παραστάσεων ἢ ἀριθμῶν ἢ γραμμάτων, ἐπὶ δέκα ὀκτὼ (18) μῆνας ἀπὸ τῆς ἐναρξέως τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας τοῦ πρώτου ἐκ τῶν ὡς ἄνω ἐργοστασίων COCA—COLA τοῦ ἀναδόχου.

Αἱ μετὰ τὴν λήξιν τοῦ κατὰ τ' ἀνωτέρω δεκαοκταμήνου τυχόν χορηγηθῆσά μενα ἀδείαι δέον νὰ παρυσιαζοῦν διὰ τὴν βιομηχανικὴν ἀνάπτυξιν τῆς χώρας ἀνάλογα περίπτῳ πλεονεκτήματα πρὸς τὰ τοιαῦτα τῆς περὶ ἧς τὸ παρὸν Βασ. Διάταγμα ἐπενδύσεως ἐν τῷ συνόλῳ τῆς λαμβανομένης».

Ἄρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7—9)11.9.1968 Βασ. Διατάγματος, ἀντικαθίσταται ὡς κάτωθι:

«1. Ἐξ (6) μῆνας μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς παραγωγικῆς λειτουργίας τῶν ἐργοστασίων παραγωγῆς COCA—COLA δύναται ὅπως ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθῆσομένου ἀναψυκτικοῦ COCA—COLA καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ ταύτης, παραχθῆσομένων ποτῶν τῶν περιεχόντων COCA ἢ COLA ἐπιβληθῇ παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰσφορὰ μέχρι δραχμῶν δύο καὶ τεσσαράκοντα λεπτά (2,40) ἀνὰ κιώτιον τῶν 24 φιαλῶν οὕτως ὥστε αὕτη προστιθεμένη εἰς τὸ κόστος παραγωγῆς τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων καὶ τῶν λοιπῶν στοιχείων διαμορφώσεως τῆς «εἰς ἐργοστάσιον» (EX FACTORY PRICE) τιμῆς πωλήσεώς των, εἰς τὴν ἐγχώριον καταναλώσιν, αὕτη νὰ εἶναι κατὰ δραχμὰς 0,50 (πεντήκοντα λεπτά) τοῦλάχιστον, ἀνωτέρα, ἀνὰ φιάλην καθαροῦ περιεχομένου 240—250 γραμμαρίων τῆς ἀντιστοίχου τιμῆς φιάλης τοῦ αὐτοῦ εἰς βάρος καθαροῦ περιεχομένου, τοῦ εὐρύτερου ἐν ἐκάστη περιοχῇ τῆς Χώρας, κυκλοφορούντος ἀναψυκτικοῦ, λεμονάδας ἢ ποτοκαλάδας, τοῦ παραγομένου μὲ βάσιν ἐγχωρίας πρώτας ὕλας.

2. Ἡ κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον τυχὸν ἐπιβληθῆσά μενη, παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, εἰσφορὰ, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς συνιστώσα ἀνίσον μεταχειρίσιν τῶν ἐν λόγῳ προϊόντων τῆς ἐπιχειρήσεως ἐναντι τῶν λοιπῶν ἀναψυκτικῶν τῶν κατασκευαζομένων μὲ βάσιν πρώτας ὕλας παραγομένας ἐν τῇ Χώρᾳ, αὕτη δὲ τυγχάνει ἐκπεστέα ἐκ τῶν ἀκαθαρίστων ἐσόδων τῆς ἐπιχειρήσεως.

3. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἢ ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ καθορίξῃ ἐλευθέρως τὰς τιμὰς «εἰς ἐργοστάσιον» (EX FACTORY PRICE) χονδρικῆς καὶ λιανικῆς πωλήσεως τῶν ὑπὸ ταύτης παραχθῆσομένων προϊόντων καθὼς καὶ τὴν συσκευασίαν, κυκλοφορίαν καὶ διάδοσιν αὐτῶν εἰς τὴν καταναλώσιν, ἐφ' ὅσον ταῦτα συμφωνῶσι τῇ διατάξει τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ Β. Δ. 593)1968, κυκλοφοροῦν ὑπὸ τοὺς συνθήκας ἐν τῇ διεθνεί καὶ δὴ τῇ δυτικοευρωπαϊκῇ ἀγορᾷ τύπους καὶ μορφὰς, τηρουμένων δὲ τῶν διατάξεων περὶ φορολογίας εἰσοδήματος, οὐδεὶς πλὴν τῆς, κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος τυχὸν ἐπιβληθῆσομένης εἰσφορᾶς, φόρος, τέλος, δικαιώματα ἢ πάσης φύσεως ἐπιβάρυνσις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ τρίτου, δύναται ἀμέσως ἢ ἐμμέσως νὰ ἐπιβάλλεται ἐπὶ τῆς περὶ ἧς ἡ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τιμῆς.

4. Ἡ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ προβλεπομένη ἀνωτέρα τιμὴ καθὼς καὶ ἡ πρὸς διαμόρφωσιν ταύτης, τυχόν, παρὰ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐπιβληθῆσομένη εἰσφορὰ, ἐπὶ τοῦ, ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθῆσομένου ἀναψυκτικοῦ ποτοῦ COCA—COLA ἢ τῶν, ὑπὸ ταύτης, τυχόν παραχθῆσομένων ποτῶν τῶν περιεχόντων COCA ἢ COLA, θὰ προβλέπεται καὶ θὰ ἐπιβάλλεται καὶ ἐπὶ παντὸς ἐτέρου ἀναψυκτικοῦ παραγομένου ἢ παραχθῆσομένου ἐν Ἑλλάδι τύπου COLA ἢ τοιοῦτου περιέχοντος ἢ ἀπλῶς ὀνομαζομένου αὐτοτελῶς ἢ μὴ COCA ἢ COLA ἄλλως τὰ ὑπὸ τῆς ἐπιχειρήσεως παραχθῆσά μενα προϊόντα θὰ τυγχάνουν τῆς αὐτῆς τυχὸν εὐνοϊκωτέρας μεταχειρίσεως.

5. Οὐδεμία ἐτέρα πρόσθετος ἐπιβάρυνσις ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἢ οἰουδήποτε τρίτου δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τοῦ ποτοῦ COCA—COLA, ἐκτὸς ἐὰν αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἀναψυκτικῶν».

Ἄρθρον 5.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθ. 593 ἀπὸ 7—9)11.9.1968 Βασ. Διατάγματος.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1969

Ἐν Ὄνομαι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤ' ΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΑΝΑΡΑΗΡΩΤΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΙΩΑΝ. ΡΟΔΙΝΟΣ - ΟΡΛΑΝΔΟΣ ΔΑΔΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ